

документів з питань визначення чітких підходів до власності та форм її захисту;

- створення сприятливішого податкового, інвестиційного, інноваційного та цінового режимів для суб'єктів малого підприємництва;
- упорядкування механізмів державного регулювання та контролю підприємницької діяльності.

Ми вважаємо, що головними причинами гальмування розвитку малого підприємництва в Україні є:

- відсутність дійового механізму реалізації державної політики щодо підтримки малого підприємництва;
- неймовірно важкий тягар оподаткування;
- низькі темпи та перекоси в процесі реформування власності;
- відсутність належного нормативно-правового забезпечення розвитку малого бізнесу;
- обмеженість або повна відсутність матеріальних фінансових ресурсів;
- недосконалість системи обліку та статистичної звітності малого підприємництва, обмеженість інформаційного та консультативного забезпечення.

Ключовими проблемами на шляху подальшого розвитку та росту малого бізнесу в Україні є труднощі при виході на ринок для новостворюваних підприємств та надмірні регулятивні вимоги і податки для діючих підприємств.

Література

1. Гой І.В. Підприємництво: навч. посіб. / І.В. Гой, Т.П. Смелянська. – К.: “Центр учбової літератури”, 2013. – 368 с.
2. Тимченко О.І. Проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в регіонах України / О.І. Тимченко // Ефективна економіка. – 2015. – № 6.
3. Череп О.Г. Актуальні питання розвитку фінансів, обліку і аудиту / О.Г. Череп // Економіка та фінанси. – 2013. – № 4.

Калиняк Б. Л., ст. гр. ФСГм-11
Письменна Т. В., к.е.н.

АНТИКРИЗОВЕ ФІНАНСОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Економічні реформи в Україні супроводжуються розвитком кризових явищ в суспільно-політичній та економічній сферах. Низька ефективність виробництва, відсутність дієвих стимулів для подальшого розвитку і підприємницької активності суб'єктів господарювання, неадекватний ринковим вимогам механізм управління фінансово-господарською діяльністю, цінові диспропорції і несприятливий вплив зовнішнього середовища стали для більшості підприємств причинами стагнації та банкрутства. В сучасних умовах політичної та економічної кризи перед системою управління суб'єктів

господарювання актуалізується проблема впровадження антикризових механізмів, організація яких враховувала б специфіку їхньої діяльності.

На думку провідного українського дослідника О.О. Терещенка, антикризове фінансове управління підприємством – це застосування специфічних методів та прийомів управління фінансами, які дозволяють забезпечити безперервну діяльність підприємств на основі управління зовнішніми та внутрішніми ризиками профілактики та нейтралізації фінансової кризи [1]. Поділяє таку ж позицію Бланк І.О., який стверджує, що запобігання фінансовій кризі підприємства, ефективно її подолання і ліквідація негативних її наслідків забезпечується завдяки особливій підсистемі фінансового менеджменту, яка одержала назву “антикризове фінансове управління підприємством” і спрямована на нейтралізацію ризику його банкрутства [2]. Вважаємо, що запобігання банкрутства можна розглядати лише як одним із завдань антикризового фінансового управління, яке може бути спрямоване на підвищення прибутковості, зниження ступеню ризику.

Відомий економіст Е. Уткін визначає антикризове управління як управління, спрямоване на запобігання можливих серйозних ускладнень в ринковій діяльності підприємства, забезпечення його стабільного, успішного господарювання з орієнтацією розширеного відтворення з використанням найсучасніших організаційно-технічних досягнень за рахунок власних накопичень [4]. Такий підхід до визначення категорії “антикризове управління” не повністю враховує чинник часу, а точніше – необхідність організації безперервного процесу антикризового управління, незалежно від того, має місце в конкретний період ускладнення в роботі підприємства чи ці ускладнення відсутні з причин впровадження і функціонування антикризового управління у системі загального менеджменту підприємства.

Л. Фомін визначення антикризового управління виводить з поняття кризової ситуації, під якою розуміє такий стан підприємства, при якому існує підвищений ризик банкрутства, має місце слабка конкурентна позиція, спостерігається фінансова нестійкість. Він слушно вказує, що при кризових ситуаціях неможливо використовувати традиційні методи управління, оскільки вони не пов’язують організаційні цілі з мінливим характером ринкового середовища і тому не передбачають зміни мети підприємства. При такому варіанті розвитку подій, вказує вчений, більш ефективним стає “антикризове управління – спосіб управління, пристосований до стратегічних несподіванок” [5, с. 15].

Узагальнюючи підходи різних авторів, антикризове управління, на нашу думку, це управління із запобігання та подолання кризових явищ з метою збереження та покращення ринкової позиції підприємства за допомогою впровадження системи заходів, що містять у собі вивчення економічного механізму виникнення кризових ситуацій і створення системи сканування

зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства; оперативну оцінку і аналіз фінансового стану підприємства, виявлення можливості настання неплатоспроможності; розробку пріоритетної політики дій в умовах кризи; постійне врахування ризиків підприємницької діяльності і розробку заходів щодо їх зниження та реалізацію спеціальної антикризової програми, що спрямована на запобігання або усунення кризових явищ для успішного функціонування підприємства.

Література

1. Ткаченко А.М. Антикризове управління як один з напрямів підвищення ефективності діяльності підприємства / А.М. Ткаченко, С.В. Телін // Економічний вісник Донбасу. – 2010. – № 3. – С. 122-124.
2. Бланк И.А. Антикризисное финансовое управление предприятием / И.А. Бланк. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2006. – 672 с.
3. Тютюнник Ю.М. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / Ю.М. Тютюнник, М.Ф. Кропивко; Мін-во освіти і науки України. – К.: Знання, 2012. – 815 с.
4. Уткин Э.А. Антикризисное управление / Э.А. Уткин. – М.: Ассоциация авторов и издателей «Тандем»; Изд-во «ЭКМОС», 1997.
5. Фомин Л.А. Диагностика кризисного состояния предприятия: учебное пособие для вузов / Л.А. Фомин. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003.

Калиш О. Ю., ст. гр. Фзмл-11
Гуцал І. С., д.е.н., професор

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Фінансові результати діяльності підприємства залежать від багатьох параметрів, до яких можна віднести якість та асортимент продукції підприємства, її конкурентоспроможність та обсяг реалізації. Особливо актуальними постають зниження витрат на виробництво та реалізацію продукції, оскільки витрати є одним з основних ціноутворюючих чинників.

Знижуючи витрати, підприємство має можливість за рахунок зниження ціни не тільки отримати конкурентну перевагу, але і отримати більший прибуток (кращий фінансовий результат). Саме тому витрати виробництва є важливим внутрішнім фактором, що безпосередньо впливає на фінансові результати діяльності підприємства. Досягнення кращих фінансових результатів не в останню чергу буде залежати від формування оптимальної (мінімальної) величини витрат підприємства на виробництво та реалізацію продукції.

В економічній науці існує два підходи до визначення витрат – бухгалтерський та економічний. З економічної точки зору витрати – це